

เรื่องที่ 4 ซาโลมอน

ข้อพระคัมภีร์หลัก [1 พงศกษัตริย์ 3:9-10]

ฉันทนขอพระองค์ประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะวินิจฉัยประชากร
ของพระองค์เพื่อจะแยกแยะความแตกต่างระหว่างดีกับชั่วได้ เพราะใครจะสามารถวินิจฉัย
ประชากรมากมายนี้ของพระองค์ได้? ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนั้นก็เป็นเพื่อพระองค์เจ้านาย

กษัตริย์ซาโลมอนแห่งอิสราเอลทรงรักพระเจ้ามากเหมือนกษัตริย์ดาวิด

ยังไม่สร้างพระวิหารสำหรับพระนามของพระเจ้าในอิสราเอลจนถึงตอนนั้น

ดังนั้นประชาชนต้องนมัสการพระเจ้าบนที่สูงซึ่งมีแท่นบูชาเหมือนปุชนียสถาน

วันหนึ่งกษัตริย์ซาโลมอนเสด็จไปที่เมืองกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่นั่น เพราะที่นั่นเป็นปุชนียสถานสูง

กษัตริย์ซาโลมอนทรงเคยถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวจำนวนพันตัวบนแท่นบูชานั้น พระเจ้าทรงพอพระทัยรับเครื่องบูชาขึ้น

วันหนึ่งพระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอนในฝัน “ซาโลมอนเอ๋ย ความปรารถนาของเจ้าคืออะไร?”

ซาโลมอนตอบว่า “ขอทรงประทานสติปัญญาแก่ข้าพระองค์เพื่อที่จะปกครองประชากรของพระเจ้าให้ดี”

พระเจ้าทรงพอพระทัยคำตอบของกษัตริย์ซาโลมอนมาก

ในเวลานั้นมีสตรีสองคนเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอนพร้อมกับทารกน้อยในอ้อมแขน

ผู้หญิงทั้งสองคนทะเลาะกันว่าเด็กที่มีชีวิตเป็นลูกของตน

กษัตริย์ซาโลมอนทรงรู้คดีอยู่สักครู่แล้วพิพากษาอย่างน่าอัศจรรย์ด้วยสติปัญญาของพระเจ้า

“จงแบ่งทารกที่มีชีวิตนั้นออกเป็นสองท่อนแล้วให้ครึ่งหนึ่งแก่ผู้หญิงคนนี้และให้อีกครึ่งหนึ่งแก่ผู้หญิงคนนั้น!”

ทุกคนตกใจมาก หลังจากนั้นผู้หญิงคนหนึ่งร้องไห้และบอกว่า

“ได้โปรด! ขอโปรดช่วยชีวิตทารก! ให้ทารกแก่ผู้หญิงคนนั้นเสียดีกว่า”

แต่ผู้หญิงอีกคนหนึ่งปรายตามองและบอกอย่างนี้ว่า

“ใช่ๆ แบ่งด้วยดาบเถอะ! อย่าปล่อยให้มันเป็นลูกของฉันและอย่าให้เป็นลูกของผู้หญิงคนนั้นด้วย”

หลังจากนั้นสักครู่ กษัตริย์ซาโลมอนที่มีสติปัญญาทรงพิพากษาครั้งสุดท้าย
“จงให้ทารกแก่ผู้หญิงที่บอกว่าขอช่วยชีวิตทารก! ผู้หญิงคนนั้นคือแม่ที่แท้จริงที่รักลูกคนนั้น!”
อย่างนี้ท่านผู้นั้นทรงพิพากษาอย่างฉลาดโดยสติปัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้
กษัตริย์ซาโลมอนทรงปกครองประชาชนอย่างชาญฉลาด บ้านเมืองจึงสงบสุข
ข่าวแพร่สะพัดไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และทุกคนก็อิจฉาสติปัญญาของกษัตริย์ซาโลมอน
จึงมีผู้คนจำนวนมากมาเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน
ราชินีแห่งเชบาบรรทุกอูฐด้วยทองคำและเงินจำนวนมาก เพชรพลอยต่างๆ และเครื่องเทศที่มีกลิ่นหอม
และออกเดินทางไปประเทศอิสราเอลเพื่อเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน
ราชินีแห่งเชบาผู้เดินทางไกล ไปยังอิสราเอลเพื่อค้นหาสติปัญญาได้ทูลถามกษัตริย์ซาโลมอน ว่าซาโลมอนก็ตอบอย่างคล่อง
พระราชินีแห่งเชบาประทับใจสติปัญญาของซาโลมอนและสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงประทานสติปัญญาอย่างนั้นแต่ท่านผู้นั้น
กษัตริย์ซาโลมอนตั้งใจว่าสร้างพระวิหารของพระเจ้าในครั้งนี้
ด้วยวิธีนั้นพระวิหารของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นอย่างเอาใจใส่ในเวลา 7 ปีด้วยความรักของชนชาติอิสราเอล
ในที่สุดพอสร้างพระวิหารของพระเจ้าสำเร็จแล้ว
กษัตริย์ซาโลมอนเสด็จมาร่วมกันที่พระวิหารพร้อมกับชนชาติอิสราเอลทั้งหมดและนมัสการพระเจ้า
และหลังจากกษัตริย์ซาโลมอนอธิษฐานกับพระเจ้าแล้ว ชูสองมือขึ้นสูงและอวยพรประชาชน

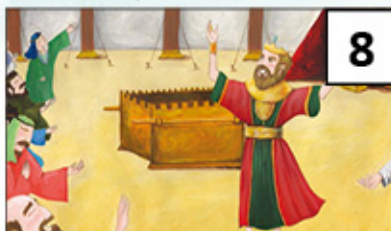

กิจกรรมที่ 1

เขียนตัวเลขตามลำดับเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ในวันนี้

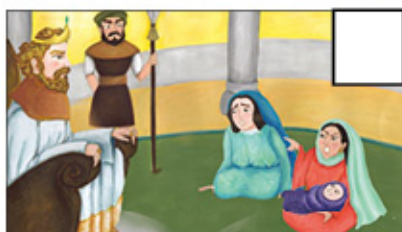

จากนั้นผู้หญิงคนหนึ่งก็ร้องไห้และ
พูดว่า “ได้โปรด อย่าฆ่าลูกของฉันเลย
มอบลูกของฉันให้เธอเถอะ”

8

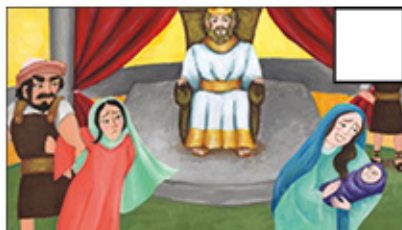
กษัตริย์ซาโลมอนปกครอง
ประชาชนของเขาอย่างชาญฉลาด
ดังนั้นประเทศจึงสงบสุข

วันหนึ่ง มีสตรีสองคนอุ้มทารกมา
เข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน

กษัตริย์ซาโลมอนทรงกรุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง
จากนั้นทรงตัดสินใจอย่างน่าประหลาดใจ
ด้วยพระปัญญาของพระเจ้า

“จงมอบเด็กนั้นให้แก่สตรี
ผู้ขอให้รักษาสีชีวิตเด็กนั้นไว้
เธอคือแม่ที่แท้จริงของเขา”

1

ซาโลมอนขอสติปัญญาจากพระเจ้า
เพื่อที่เขาจะสามารถปกครอง
ประเทศของเขาได้ดี

“แบ่งทารกที่ยังมีชีวิตนั้นออกเป็น
สองส่วน แบ่งให้ผู้หญิงคนนั้นครึ่งหนึ่ง
และแบ่งให้ผู้หญิงอีกคนครึ่งหนึ่ง”

และสตรีทั้งสองก็ได้เถียงกันว่า
เด็กทารกที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น
เป็นลูกของตน

a. ซาโลมอนขออะไรจากพระเจ้า? เพราะอะไร?

b. ซาโลมอนทรงตัดสินใจสร้างพระวิหารเพื่อพระเจ้า พระวิหารนี้ใช้เวลาสร้างกี่ปี?

c. อ่าน 1 พงศกษัตริย์ 3:4-15 และตอบคำถาม พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อได้ยินสิ่งที่ซาโลมอนทูลขอ แล้วพระเจ้าทรงตรัสกับซาโลมอนว่าอย่างไร?

● อ่านและท่องจำข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ (1 พงศกษัตริย์ 3:9-10)

ซาโลมอนทูลขอเช่นนี้ก็เป็นที่พอพระทัยของสัว้านาย

